

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/37/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415200292
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415200292.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., Jilemnického 30, Martin, proti žalovanému G., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 155,65 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrhu, aby na miesto doterajšieho žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpila do konania ako žalobca obchodná spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom 195 Arch. Makarios III Avenue, 3030 Limassol, Cyprus, IČO: HE 272 182 n e v y h o v u j e .

II. Súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20. 1. 2015 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 155,65 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 17. 2. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 14. 12. 2009 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 520,50 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve s tým, že pôžičku mal splácať v pravidelných 30 mesačných splátkach v sume 15,60 eur. Tvrdil, že z uvedenej sumy žalovaný uhradil do dňa podania žaloby iba sumu 378,90 eur a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 25. 1. 2012 ho žalobca vyzval listom - predžalobnou upomienkou k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 155,65 eur.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Písomným podaním zo dňa 28. 9. 2015 žalobca súdu oznámil, že pohľadávku postúpil na spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom 195 Arch. Makarios III Avenue, 3030 Limassol, Cyprus, IČO: HE272 182. Uvedol, že súhlasí aby do konania na jeho miesto vstúpila táto spoločnosť s tým, že táto prostredníctvom svojej advokátky doručí súdu návrh na zmenu účastníka konania a aj zmluvu o postúpení pohľadávky.

Následne, dňa 29. 10. 2015 bolo tunajšiemu súdu doručené písomné podanie obchodnej spoločnosti SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED, ktorým súdu oznámila, že dňa 8. 12. 2014 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou SVEA EKONOMI

CYPRUS LIMITED ako postupníkom, na základe ktorej došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému. S poukazom na uvedené a na ust. § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) obchodná spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED navrhla, aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu a pripustil, aby na miesto pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., vstúpil do konania nový žalobca, obchodná spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED ktorá so vstupom do konania na miesto žalobcu súhlasí. Prílohou návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu bola aj nedatovaná fotokópia Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretá medzi žalobcom ako postupcom a spoločnosťou SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom 195 Arch. Makarios III Avenue, 3030 Limassol Cyprus, IČO: HE 272 182 ako postupníkom, ktorej predmetom v zmysle jej článku 2 bod 2.1 bolo odplatné postúpenie pohľadávok postupcu voči dlžníkom v zmysle zoznamu pohľadávok ku dňu účinnosti tejto zmluvy a s ním spojený prevod ich príslušenstva a všetkých práv s nimi spojených vrátane ich zabezpečenia na postupníka.

Po výzve súdu, aby spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED preukázala skutočnosť, že pohľadávka ktorá je predmetom konania bola na ňu postúpená až po podaní žaloby, vzhľadom na tvrdenie v návrhu na zmenu účastníka konania že zmluva o postúpení pohľadávky bola uzavretá dňa 8. 12. 2014, teda pred začatím konania, pričom predložená bola len nedatovaná fotokópia zmluvy o postúpení pohľadávok bez prílohy preukazujúcej postúpenie tej pohľadávky ktorá je predmetom konania spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED predložila datovanú fotokópiu už skôr predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok, kde ako dátum jej uzavretia uvedený bol deň 8. 12. 2014.

Uznesením zo dňa 29. 2. 2016 súd o návrhu spoločnosti SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED na zmenu účastníka konania na strane žalobcu rozhodol tak, že tento zamietol a to z dôvodu, že žaloba vo veci bola súdu doručená dňa 20. 1. 2015 a z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8. 12. 2014 vyplýva, že k postúpeniu pohľadávok zo žalobcu na spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED došlo ešte pred začatím konania, navyše z návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu a jeho príloh nijakým spôsobom nevyplýva, žeby predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanému uplatnená v tomto konaní, preto súd nemal preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod pohľadávky o ktorej sa koná, ako to vyžaduje § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. Uznesenie odvolaním napadnuté nebolo a dňa 6. 4. 2016 nadobudlo právoplatnosť.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 18. 5. 2016, na ktoré sa žalobca ani jeho právny zástupca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu, doručenému im cestou právneho zástupcu dňa 21. 4. 2016 nedostavili. Písomným podaním súdu doručeným až dňa 11. 5. 2016 označeným ako „Žiadosť o odročenie pojednávania“ žalobca cestou právneho zástupcu navrhol rozhodnúť o zmene účastníka konania na strane žalobcu v zmysle návrhu, ktorý bol už skôr súdu podaný. Uvedené odôvodnil tým, že dňa 28. 9. 2015 súdu oznámil postúpenie pohľadávky na spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED a súhlasil s jej vstupom do konania na jeho miesto s tým, že zmluvu o postúpení pohľadávky a návrh na zmenu účastníka mal súdu doručiť nový veriteľ. K uzneseniu zo dňa 29. 2. 2016, ktorým súd návrh na zmenu účastníka konania zamietol uviedol, že k postúpeniu pohľadávky nedošlo dňa 8. 12. 2014, z čoho vychádzal súd pri tomto svojom rozhodnutí, ale až dňa 1. 4. 2015, teda po podaní žaloby, preto žiada pripustiť zmenu účastníka konania v zmysle už skôr podaného návrhu. Zároveň uviedol, že ospravedlňuje neúčast' na pojednávaní.

Súd uvedené podanie žalobcu nepovažoval za žiadosť o odročenie pojednávania tak ako ju a jej náležitosti upravuje ust. § 119 ods. 2 O.s.p. V uvedenom podaní žalobcu ani nebol uvedený taký dôvod, ktorý by bolo možné považovať za dôležitý dôvod odročenia pojednávania predpokladaný v ust. § 119 ods. 1 a § 101 ods. 2 O.s.p., navyše je zrejmé, že skutočnosti ktoré žalobca vo svojom podaní uvádzal mu museli byť dávno známe a neboli súdu oznámené bezodkladne.

Súd preto vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. na pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy, keďže títo sa na pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili a nežiadali z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

V súvislosti s opakovaným návrhom na zmenu účastníka konania na strane žalobcu súd uvádza nasledovné.

Podľa § 92 ods. 2 O.s.p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

Podľa § 92 ods. 3 O.s.p. súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

Súd už o návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu v ktorom sa žiadalo, aby na základe skutočností, ktoré nastali pred dňom doručenia tohto procesného návrhu súdu, teda pred dňom 30. 9. 2015 resp. 29. 10. 2015 do konania na miesto žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED rozhodol, a to uznesením zo dňa 29. 2. 2016. Ak žalobca mal za to, že toto uznesenie je nesprávne, lebo nezodpovedá skutočnému stavu veci, mal možnosť toto rozhodnutie napadnúť odvolaním, čo neurobil. Toto rozhodnutie nenapadla odvolaním ani spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED a tak dňa 6. 4. 2016 nadobudlo právoplatnosť. Ak teda žalobca opätovne žiada rozhodnúť o pripustení zmeny účastníka konania na strane žalobcu, kde sa ako žalobca do konania opäť navrhuje pripustiť spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED, a to z dôvodov a skutočností, ktoré mali nastať dávno pred dňom podania pôvodného návrhu na zmenu účastníka konania, tak od súdu tým de facto žiada, aby zákonom nepredpokladaným spôsobom, mimo odvolacieho konania negoval svoje pôvodné rozhodnutie, čo nie je možné. V tomto prípade zmenu uznesenia zo dňa 29. 2. 2016 bolo možné dosiahnuť len podaním opravného prostriedku, nie opakovaným návrhom na zmenu účastníka konania. Keďže opätovný návrh na zmenu účastníka konania sa odvoláva na takú skutočnosť, ku ktorej došlo v čase pred podaním pôvodného návrhu na zmenu účastníka konania a pred rozhodnutím o ňom, už len z uvedeného dôvodu mu nebolo možné vyhovieť. O návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu na základe skutočností, ku ktorým malo dôjsť pred dňom 30. 9. 2015, resp. 29. 10. 2015, kedy bol súdu doručený tento pôvodný, prvý návrh na zmenu účastníka konania už bolo rozhodnuté a takéto rozhodnutie bolo možné zmeniť len na základe opravného prostriedku, ktorý ale podaný nebol, uznesenie je teda právoplatné. Navyše v situácii, keď je súdu najskôr predložená nedatovaná zmluva o postúpení pohľadávok, potom zmluva datovaná dňom 8. 12. 2014, ktorý predchádzal deň začatia konania (20. 1. 2015) a následne, keď už raz bolo o návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu rozhodnuté zmluva o postúpení pohľadávok s dátumom 1. 4. 2015 nemožno konštatovať splnenie podmienok na vyhovieť návrhu na zmenu účastníka konania tak, ako ich predpisuje § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. Nemožno totiž konštatovať preukázanie, že po začatí konania nastala právna skutočnosť s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná (§ 92 ods. 3 O.s.p.) v situácii, keď sa ani postupca a postupník nevedia zhodnúť na tom, kedy vlastne mala byť pohľadávka voči žalovanému postúpená, keďže spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED opakovane tvrdila a zmluvou o postúpení pohľadávok s dátumom 8. 12. 2014 preukazovala, že k postúpeniu malo dôjsť ešte pred začatím konania, navyše ak podľa tvrdenia tejto spoločnosti pohľadávka voči žalovanému mala byť jej postúpená zmluvou zo dňa 8. 12. 2014, tak je zrejmé, že táto nemohla byť platne postúpená dvakrát. Vzhľadom na uvedené súd v prvom výroku rozsudku o opakovanom návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu rozhodol tak, že návrhu, aby na miesto žalobcu vstúpila do konania ako žalobca obchodná spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom 195 Arch. Makarios III Avenue, 3030 Limassol, Cyprus, IČO: HE 272 182 nevyhovel.

Z dôvodov uvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia navyše súd má za to, že žiadna pohľadávka žalobcu voči žalovanému už ku dňu 8. 12. 2014 a ani neskôr neexistovala, a tak po práve ani nebolo čo postupníkovi SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED spoločnosť s ručením obmedzeným postúpiť.

Stanovisko žalovaného k žalobe na pojednávaní bolo také, že sumu, ktorú od neho žalobca žiada by dokázal zaplatiť len v splátkach. Tvrdil, že je nezamestnaný, s manželkou majú 3 deti, čakajú štvrté dieťa a príjem celej rodiny je v súčasnosti len 317,30 eur, o čom predložil súdu rozhodnutie ÚSPVaR Kežmarok. Vo svojej účastníckej výpovedi potvrdil uzavretie zmluvy so žalobcom, uviedol, že išlo o kúpu domáceho kina kde mu v Kežmarku v predajni Triangel bola poskytnutá na jeho kúpu pôžička 273,40 eur, ktorú mal splácať v splátkach splatných najneskôr do konca každého mesiaca a kým mohol tak tie

aj splácal, a to prostredníctvom poštových peňažných poukazov, ktoré mu poskytol žalobca. Žalovaný potvrdil, že poslednú splátku platil ešte v roku 2011, potom, a ani po podaní žaloby neplatil nič, lebo nemal z čoho a na jeho žiadosť o splátkový kalendár žalobca mu neodpovedal.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných podaní žalobcu a spoločnosti SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED spoločnosť s ručením obmedzeným, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu zmluvy číslo XXXXXXXX zo dňa 4. 12. 2009 súd zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu označenú ako zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému za účelom financovania časti kúpnej ceny žalovaným kupovaného tovaru - systému domáceho kina. Časť jeho ceny vo výške 52,50 eur bola ako akontácia žalovaným zaplatená hneď v deň 4. 12. 2009, ako to vyplýva zo zmluvy a tiež zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad, zvyšok kúpnej ceny v zmluve označený ako cena na splátky vo výške 273,40 eur predstavoval výšku žalovanému poskytnutého úveru. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 30 mesačnými splátkami vo výške 15,60 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma „pôžičky“ je 468,- eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 194,60 eur a pri údají o konečnej splatnosti je uvedené 30 mesiacov. Súčet žalovanému poskytnutej sumy 273,40 eur a celkových nákladov spotrebiteľa 194,60 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma pôžičky, t.j. sume 468,- eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 58,08 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka.

Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil odo dňa 4. 12. 2009 do poslednej úhrady dňa 27. 10. 2011 v splátkach sumu spolu 378,90 eur. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplateniu tiež „pokuty“ vo výške spolu 19,62 eur. Podľa záverečného sumára v tomto prehľade mal žalovaný v splátkach žalobcovi zaplatiť sumu spolu 515,09 eur, čo po odpočítaní ním uskutočnených úhrad vo výške 378,90 eur činí 136,19 eur a po pripočítaní pokút vo výške 19,62 eur to činí sumu vo výške 155,81 eur, z ktorej žalobou uplatnená bola časť vo výške 155,65 eur. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 25. 1. 2012 žalobca odvolávajúci sa na Všeobecné obchodné podmienky vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo najneskôr do 3 dní od doručenia tejto upomienky.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanému bol poskytnutý úver na kúpu domáceho kina, teda úver ktorý nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania, zamestnania či povolania, pričom zo zmluvy, označenia žalovaného v nej, ako aj z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver. Preto súd predmetnú úverovú zmluvu v zmysle § 1 a § 2 písm. a) a b) a § 3 ods. 1 a 2 v tom čase účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka považoval za zmluvu spotrebiteľskú. Preto súd aj pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 4.12.2009, teda ku dňu uzavretia tu posudzovanej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20091201>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20091201>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20091201>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20091201>> ,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20091201>>.

Podľa § 4 ods. 3 tohto zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 tohto zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred

vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 273,40 eur za účelom financovania časti kúpnej ceny žalovaným kupovaného tovaru, pričom žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatil do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru žalobcom od ktorej žalobca začal počítať omeškanie žalovaného s vrátením úveru spolu sumu 378,90 eur. Po odpočítaní akontácie uhradenej pri podpise zmluvy a zohľadnenej vo výške úveru teda na úver vo výške 273,40 eur žalovaný v splátkach uhradil sumu spolu 326,40 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a v prehľade splátok a úhrad. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná a tejto nie je možné ani v časti vyhovieť. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto žalobcovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému reálne poskytnutej sumy, t. j. 273,40 eur. A keďže túto sumu žalovaný žalobcovi dávno vrátil, a to ešte predtým, než ho žalobca písomne požiadal o jednorázové vrátenie celej sumy a začal mu počítať úroky z omeškania, súd je toho názoru, že ku dňu podania žaloby neexistovala žiadna pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorú by mu bolo možné prisúdiť.

Z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (4. 12. 2009), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a rovnako musí obsahovať v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy č. XXXXXXXX súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počte splátok uvedený správny údaj o výške, počte a termínoch splácania úrokov a iných

poplatkov. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza a pokiaľ takýto údaj poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie je tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami.

Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vychádzajúc z obsahu tu posudzovanej zmluvy o úvere je však nutné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť neobsahuje. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok a musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje nakoľko zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky - 15,60 eur bez špecifikácie a absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané podmienky a všeobecné obchodné podmienky k zmluve o pôžičke. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (4 ods. 3 posledná veta) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky.

Účelom náležitostí ustanovených v § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-129/2010>> je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má totiž za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva posudzovaná v tu súdenej veci neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.

V zmluve je len jedna suma mesačnej splátky 15,60 eur. Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. Ďalej je tam počet splátok - 30, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Navyiac ani v predložených podmienkach k zmluve o pôžičke nachádzajúcich sa na jej zadnej strane tiež nie je vyššie uvedená náležitosť obsiahnutá. Zo žiadnej žalobcom predloženej listiny nevyplýva, aká konkrétne je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na poplatky. V zmluve vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Uvedené to nie je ani v žalobcom predložených Podmienkach k zmluve o pôžičke kde v článku 5 bod 5.13 je len všeobecne uvedené, že klient sa zaväzuje uhradiť spoločnosti poplatok za spracovanie pôžičky a splátky splácať v súlade s čl. 6 VOP. Žalobca súdu žiadne všeobecné obchodné podmienky nepredložil, avšak súdu z jeho činnosti je známe, že ani vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu sa termíny splatnosti splátok nenachádzajú. V čl. 6 bod 6.1 tam je len uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Keďže termíny splátok zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne stanovuje ako nevyhnutnú náležitosť zmluvy tak je zrejmé, že absenciu tohto

údaja v zmluve nemôže zhojiť to, že podľa vyjadrenia žalovaného boli mu posielané šeky na zaplatenie splátok, keďže to nemení nič na tom, že priamo v zmluve, teda tam kde má byť, údaj o termíne splátok chýba. Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nakoľko údaj „30 mesiacov“, ktorý je v tejto súvislosti v zmluve uvedený, nie je určitým a zrozumiteľným termínom konečnej splatnosti, ak navyše ani nie je zo zmluvy zrejmé, kedy sa mali splátky splácať. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona), niet pochyb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V tu posudzovanej zmluve ale absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 30 splátok a 30 mesiacov. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 4 ods. 2 písm. g), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa názoru súdu musí to byť konkrétny termín, čo potvrdzuje aj neskorší vývoj právnej úpravy, keď v súčasnom zákone o spotrebiteľských úveroch je už výslovne ako náležitosť zmluvy uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/). Takýto jasný, určitý a zrozumiteľný údaj ale v zmluve absentuje. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g) a i) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis). Preto ak žalobca odvodzoval svoj uplatňovaný nárok napr. na pokuty z všeobecných obchodných podmienok, čo je zjavné, lebo priamo v zmluve

sa žiadna písomná dohoda o zmluvnej pokute nenachádza, potom je zrejmé, že takto vyvodzovaný nárok vo svetle už uvedeného nemôže obstať. Aj z toho dôvodu bola nedôvodná žaloba žalobcu v časti požadovanej zmluvnej pokuty, nakoľko súd v tejto spotrebiteľskej veci nemal za preukázané platné uzatvorenie písomnej, určitej, individuálne vyjednej dohody o zmluvnej pokute ako ho predpokladá § 544 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/115/2013 či rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/110/2014 o určení zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty v článku 12.2 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti čo zakladá okrem iného dôsledky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka. Odhliadnuc od toho je nutné pre účely rozhodnutia v tomto konaní uviesť, že vzhľadom na výšku sumy, ktorú žalovaný žalobcovi celkovo zaplatil táto vysoko presahuje a pokrýva aj akékoľvek prípadné „pokuty“.

Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 4 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď napr. tak ako tu údaje o termínoch splatnosti splátok, zmluvnej pokute či konečnej splatnosti úveru majú byť komplikovane vyvodzované len z textu malým písmom písaných podmienok či všeobecných podmienok, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 4 ods. 3 posledná veta ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že žalovanému bola reálne poskytnutá suma 273,40 eur, čo žalovaný pred súdom sám potvrdil. Vzhľadom na to, že žalovaný už celú sumu úverovej istiny zaplatil, a to ešte predtým než žalobca ho vyzval dňa 25. 1. 2012 k splateniu celého úveru (viď výzva na čl. 4 spisu), čím sa nemohol dostať ani do omeškania s jej zaplatením, ku dňu podania žaloby ani vyhlásenia rozsudku neexistuje pohľadávka žalobcu voči žalovanému, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

Teda ak aj žalobca v konaní tvrdil, že pohľadávku na spoločnosť SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED postúpil až po podaní žaloby, súd vzhľadom na vyššie uvedené mu pripomína, že reálne nebolo čo tejto spoločnosti postúpiť, lebo pohľadávka, ktorá vznikla voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy, t.j. pohľadávka na vrátenie úverovej istiny vo výške 273,40 eur bola žalovaným splatená ešte v roku 2011, teda dávno predtým než malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Preto tvrdená strata aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na uplatnenie pohľadávky a zjavné rozpory v tvrdeniach postupcu (žalobcu) a postupníka, spoločnosti SVEA EKONOMI CYPRUS LIMITED tak ako boli popísané vyššie v konečnom dôsledku na závere súdu o nedôvodnosti žaloby nič nemenia a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu by bol len ďalším dôvodom pre rovnaký výsledok konania, t.j. zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobca síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v celom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Úspešný žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).